

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till godkännande av den allmänna säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Frankrike om utbyte av och ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner den allmänna överenskommelse som Finland och Frankrike ingått om utbyte av och skydd för säkerhetsklassificerad information samt en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området av lagstiftningen.

Syftet med överenskommelsen är att säkerställa rörligheten och skyddet för sekretessbelagd information mellan Finland och Frankrike, bl.a. i samband med försvarsärenden och det teknologiska samarbetet. Det är fråga om känsligt informationsmaterial som i

den sändande fördragsslutande staten särskilt har klassificerats på en hög säkerhetsnivå.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen den andra månaden efter mottagandet av det senare meddelandet om att de nationella åtgärder som behövs för att sätta i kraft överenskommelsen har vidtagits. Avsikten är att lagen om ikraftsättande av överenskommelsen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president, samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning	3
2. Nuläge	3
2.1. Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet .3	3
Lagens allmänna tillämpningsområde	3
Lagens förhållande till offentlighetslagstiftningen.....	4
Tillämpning av lagen på näringsidkare.....	4
Verkställande myndigheter	5
Sekretessbeläggning och reglering av användningen av information.....	5
Säkerhetsklassificering och -åtgärder	5
Personsäkerhet	6
Säkerhetsutredning som gäller sammanslutning	6
2.2. Lagstiftningen om säkerhetsutredningar	7
3. Målsättning	7
4. Propositionens konsekvenser	7
4.1. Konsekvenser för medborgarna	7
4.2. Konsekvenser för näringslivet	8
4.3. Ekonomiska konsekvenser	8
4.4. Konsekvenser för förvaltningen	8
5. Ärendets beredning	8
DETALJMOTIVERING	10
1. Överenskommelsens innehåll och förhållande till Finlands lagstiftning	10
2. Lagförslaget	14
3. Ikraftträdande	15
4. Riksdagens samtycke samt behandlingsordning	15
4.1. Riksdagens samtycke	15
4.2. Behandlingsordning	16
LAGFÖRSLAG	17
om sättande i kraft av de bestämmelser i den allmänna säkerhetsöverenskommelsen med Frankrike om utbyte av samt ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information, som hör till området för lagstiftningen	17
ALLMÄN SÄKERHETSÖVERENSKOMMELSE MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN FRANKRIKES REGERING OM UTBYTE AV OCH ÖMSESIDIGT SKYDD FÖR SÄKERHETSKLASSIFICERAD INFORMATION	18

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Överenskommelsen mellan parterna i konventionen om upprättandet av Europeiska rymdorganet samt Europeiska rymdorganet om skydd för och utbyte av säkerhetsklassificerad information (FördrS 94/2004; nedan ESA-överenskommelsen) sattes i kraft sommaren 2004. Såsom konstateras i regeringens proposition om sättande i kraft av överenskommelsen (RP 66/2004 rd) utvidgas och fördjupas det internationella samarbetet på flera områden, t.ex. inom polisverksamheten, utrikes- och säkerhetspolitiken samt inom teknologitvecklingen. Det fördjupade samarbetet innebär ett ökat utbyte av känslig information.

Eftersom det inom ramen för det internationella samarbetet inte varit möjligt att skapa några omfattande arrangemang när det gäller informationssäkerheten, har behovet av bilaterala överenskommelser blivit uppenbart. Samtidigt som ESA-överenskommelsen godkändes en överenskommelse mellan Finland och Tyskland om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information. Överenskommelsen, som trädde i kraft 16.7.2004 (FördrS 97/2004), var brådskande framförallt med tanke på det europeiska rymdsamarbetet. Säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Frankrike har på motsvarande sätt betydelse dels för det allt intensivare bilaterala samarbetet inom olika sektorer.

De internationella förpliktelserna på informationssäkerhetens område har betydelse dels för det mellanstatliga samarbetet och dels också för det finländska näringslivet. I dessa fall är det framförallt fråga om att en myndighet i samband med upphandling måste lämna ut sekretessbelagda uppgifter till företag som lämnar in anbud och fullföljer avtal. Detta är vanligen fallet vid upphandling av försvarsmateriel.

Med informationssäkerhet avses vanligen förfaranden som skyddar informationsinnehållet mot utomstående (informationens konfidentialitet), informationens oföränderlighet (integritet) samt informationens användbarhet. För att trygga informationssäkerheten används olika metoder av vilka de vanligaste

är kontroll av personalens tillförlitlighet och verksamhetsutrymmenas säkerhet, sekretessbestämmelser och begränsning av rätten att använda informationen så att den får användas endast för avtalade ändamål samt olika typer av procedurkrav när det gäller hantering och överföring av informationen. Dessa säkerhetskrav täcker informationens hela livscykel, med andra ord inhämtande, bearbetning, användning, överlåtelse, arkivering och utplåning av information.

Inom det internationella samarbetet förekommer dokument som innehåller sekretessbelagd information vars obehöriga röjande kan medföra betydande och omfattande skador på viktiga allmänna intressen. Denna typ av material måste därför behandlas särskilt omsorgsfullt. Det är fråga om Finlands trovärdighet som part i det internationella samarbetet.

2. Nuläge

2.1. Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

Lagens allmänna tillämpningsområde

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) stiftades i samband med att ESA-överenskommelsen och överenskommelsen om informationssäkerhet mellan Finland och Tyskland sattes i kraft. Lagen ansågs behöva bl.a. av den anledningen att det i samband med att internationella överenskommelser sätts i kraft är nödvändigt att avvika från sådana på handlingsoffentligheten och -säkerheten baserade nationella arrangemang som huvudsakligen bygger på lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan offentlighetslagen.

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet tillämpas på särskilt känsligt informationsmaterial. Härmed avses sekretessbelagda handlingar och informationsmaterial som har tillställts en finsk myndighet, då avsändaren i enlighet med en internationell överenskommelse som är bin-

dande för Finland eller någon annan förpliktelse har försett försändelsen med en säkerhetsklassificering. Lagen kan sålunda tillämpas endast om den internationella överenskommelsen har satts i kraft i Finland på det sätt som grundlagen förutsätter eller om det är fråga om en internationell förpliktelse som annars är bindande för Finland.

Till kategorin särskilt känsligt informationsmaterial som omfattas av lagens tillämpningsområde hänförs dessutom av en finsk myndighet eller av en till lagens tillämpningsområde hörande näringsidkare upprättade handlingar varav framgår information som ingår i handlingar som har sänts till Finland eller information som kan hämtas ur ett visst material. Vidare omfattar lagens tillämpningsområde handlingar och material som har producerats i Finland utifrån säkerhetsklassificerad information.

Lagens säkerhetsförpliktelser skall tillämpas också då den överenskommelse eller författning som tillämpningen av bestämmelserna baserar sig på inte längre är i kraft (15 §). Tillämpningen fortsätter så länge som det är nödvändigt med tanke på det allmänna intresse som ligger till grund för säkerhetsklassificeringen.

Lagens förhållande till offentlighetslagstiftningen

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet innehåller flera bestämmelser som avviker från bestämmelserna om informationssäkerhet för nationella dokument. I lagen ingår emellertid en allmän hänvisning till offentlighetslagen. Till de delar som finska myndigheters handlingar innehåller annan information om internationellt samarbete än sådan som omfattas av internationella förpliktelser gällande informationssäkerhet, skall offentlighetslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser tillämpas. Lagen innehåller dessutom en specialbestämmelse om beslutanderätten i situationer där information om särskilt känsligt material begärs med stöd av offentlighetslagen. Enligt offentlighetslagen kan en begäran om information behandlas och avgöras av den myndighet som innehar handlingen. En begäran om att få ta del av en handling kan emellertid

överföras till en annan myndighet i sådana situationer som avses i offentlighetslagens 15 §.

Tillämpning av lagen på näringsidkare

Förutom på myndigheter tillämpas lagen också på näringsidkare och dessas anställda i sådana fall då näringsidkaren är part i ett säkerhetsklassificerat avtal eller deltar i ett upphandlingsförfarande innan ett sådant avtal sluts, eller är underleverantör för en sådan näringsidkare (1 § 2 mom.).

Med säkerhetsklassificerade avtal avses avtal som en myndighet i en annan stat eller ett annat företag som har hemvist i den andra staten eller en internationell organisation eller ett internationellt organ på det sätt som avses i en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet, har för avsikt att ingå eller har ingått med en näringsidkare som har hemvist i Finland, om deltagande i ett anbuds-förfarande eller fullgörande av ett avtal kan förutsätta tillgång till särskilt känsligt informationsmaterial (2 § 3 punkten).

Enligt lagen kan en näringsidkare be om en säkerhetsutredning och bedömning för att kunna delta i ett anbuds-förfarande som ordnas av en myndighet i en annan stat eller av ett företag som har hemvist i den andra staten, oberoende av om Finland med den andra staten har ingått en överenskommelse som innehåller bestämmelser om förpliktelser som gäller informationssäkerhet (1 § 3 mom.). Syftet med bestämmelsen är att trygga finländska företags möjligheter att konkurrera om upphandlingar också i sådana fall då det inte finns något internationellt avtal om informationssäkerhet som kan tillämpas på upphandlingen.

En näringsidkare och den som är anställd av eller handlar på uppdrag av en näringsidkare har sekretessplikt i fråga om särskilt känsligt informationsmaterial (6 och 7 §). En näringsidkare är också skyldig att tillåta att representanter för myndigheter, internationella organ och fördragsslutande stater bekantar sig med näringsidkarens säkerhetsarrangemang och verksamhetsutrymmen, när det är nödvändigt för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet (16 § 2 mom., 18 § 2 mom.).

Verkställande myndigheter

I lagen föreskrivs om de myndigheter som svarar för att de internationella förpliktelserna som gäller informationssäkerhet fullgörs. Enligt lagen skall utrikesministeriet verka som nationell säkerhetsmyndighet (National Securities Authority, NSA) i ärenden som gäller internationella förpliktelser om informationssäkerhet. Till den nationella säkerhetsmyndighetens uppgifter hör enligt de internationella överenskommelserna att svara för dokumentssäkerheten i sådana fall som avses i överenskommelserna, att svara för kontrollen av säkerhetsarrangemang samt att säkerställa att de anställda vid nationella myndigheter som har tillgång till säkerhetsklassificerad information har varit föremål för säkerhetsutredning samt att deras tillförlitlighet har bedömts på basis av utredningen.

Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen skall verka som utsedda säkerhetsmyndigheter (Designated Security Authority, DSA). Dessa myndigheter skall t.ex. svara för säkerhetsklassificeringen av handlingar i anslutningar till anbuds- och upphandlingsförfaranden. Skyddspolisen och huvudstaben svarar för utredningar som gäller personsäkerhet. Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar görs däremot i sin helhet av huvudstaben.

Säkerhetsmyndigheterna skall enligt lagen samarbeta för att på ett ändamålsenligt sätt uppfylla internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet samt i detta syfte utbyta information, utan hinder av vad som föreskrivs om sekretessplikten. Säkerhetsmyndigheterna kan komma överens om att den ena säkerhetsmyndigheten sköter en viss uppgift eller ett visst uppgiftsområde för den andra säkerhetsmyndighetens räkning, om arrangemanget behövs för att uppgifterna skall kunna skötas på ett ändamålsenligt, ekonomiskt och flexibelt sätt.

I lagen föreskrivs om den informations-skyldighet som gäller för näringsidkare. Syftet med bestämmelserna är att säkerställa att behöriga säkerhetsmyndigheter får den information som de behöver för att sköta sina uppgifter. Myndigheterna kan också utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut sekretessbelagd information till en annan av-

talspart för samarbete som är baserat på en internationell förpliktelse om informations-säkerhet. Vidare har en myndighet rätt att inom ramen för en internationell förpliktelse om informationssäkerhet låta representanter för internationella organisationer och organ samt för fördragsslutande stater bekanta sig med sina säkerhetsarrangemang och verksamhetsutrymmen, oberoende av vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av säkerhetsarrangemangen eller vad som föreskrivs eller bestäms om tillträde till utrymmen där sekretessbelagd information hanteras eller förvaras.

Den nationella säkerhetsmyndigheten skall enligt lagen i sådana fall som avses i en internationell förpliktelse om informationssäkerhet underrätta den andra avtalsparten om det har kommit till dess kännedom att skyddet av säkerhetsklassificerad information har äventyrats och bestämmelser om informationssäkerhet har överträtts, samt vidta åtgärder för att utreda ärendet och väcka åtal mot de skyldiga (19 §).

Sekretessbeläggning och reglering av användningen av information

Särskilt känsligt informationsmaterial skall sekretessbeläggas (6 § 1 mom.). Sekretessplikten gäller också näringsidkare som är parter i säkerhetsklassificerade avtal.

I internationella överenskommelser som gäller utbyte av sekretessbelagd information mellan olika länders myndigheter ingår i regel en bestämmelse som begränsar användningen av informationen. Sålunda får särskilt känsligt informationsmaterial användas och överlåtas endast för angivet ändamål, om inte den som säkerhetsklassificerat materialet har samtyckt till något annat (6 § 2 mom.). Användningen av särskilt känsligt informationsmaterial är sålunda strikt ändamålsbunden.

Säkerhetsklassificering och -åtgärder

I lagen föreskrivs om skyldigheten att förse särskilt känsligt informationsmaterial med anteckning om säkerhetsklassen. Anteckningen anger vilka åtgärder som skall vidtas vid hanteringen av materialet. Säkerhetså-

gårderna förutsätts vara desto strängare ju högre materialets säkerhetsklass är. Enligt lagen gäller en allmän förpliktelse att tillämpa de bestämmelser om hantering av informationsmaterialet som materialets säkerhetsklass förutsätter samt ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet föreskriva om sådana säkerhetsåtgärder vid hantering av särskilt känsligt informationsmaterial som motsvarar säkerhetsklassificeringen av materialet (9 §).

Vid hantering av säkerhetsklassificerat material skall det enligt lagen ses till att materialet förvaras i ändamålsenliga utrymmen. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas också om säkerhetskrav för utrymmen (10 §).

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet har skrivits in det i internationella överenskommelser allmänna kravet att myndigheterna skall iaktta stor restriktivitet vid användningen av säkerhetsklassificerad information och att endast sådana personer skall ges tillgång till informationen som behöver den för skötseln av sina uppgifter. Dessa personer skall namnges på förhand, om överenskommelsen förutsätter detta. Detsamma gäller näringsidkare som avses i 1 § 2 mom. (6 § 3 mom.).

Personssäkerhet

Sådan personlig säkerhetsutredning som en internationell förpliktelse om informationssäkerhet förutsätter skall göras på det sätt som föreskrivs i och med stöd av lagen om säkerhetsutredningar (177/2002). Enligt denna lag fastställs sålunda t.ex. den persons rättigheter som är föremål för utredningen.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ingår emellertid två bestämmelser som är specialbestämmelser i förhållande till lagen om säkerhetsutredningar. En säkerhetsutredning kan göras som en begränsad säkerhetsutredning också i andra fall än sådana som avses i 19 § i lagen om säkerhetsutredningar, om en sådan utredning är nödvändig för att fullgöra en internationell förpliktelse om informationssäkerhet (11 § 1 mom.). En annan specialbestämmelse reglerar myndigheternas befogenheter. Huvudstaben skall göra säkerhetsutredning då en sådan behövs för att fullgöra en interna-

tionell förpliktelse som gäller försvarsförvaltningen eller anskaffningar av försvarsmateriel. I andra fall skall skyddspolisen svara för andra säkerhetsutredningar som avser personer (11 § 2 mom.). Bestämmelsen är exaktare än lagen om säkerhetsutredningar och i den beaktas vilken typ av internationell förpliktelse det är fråga om.

Enligt 10 § 2 mom. i lagen om säkerhetsutredningar får i en säkerhetsutredning inte ingå den behöriga myndighetens bedömning av tillförlitligheten eller lämpligheten för en tjänst eller ett uppdrag hos den som utredningen gäller, om inte ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som avses i lagens 9 § förutsätter det. Eftersom huvudregeln är den att en säkerhetsutredning inte innehåller någon bedömning av en persons tillförlitlighet, nämns i lagen särskilt bedömning av en persons tillförlitlighet. En sådan bedömning skall på basis av en säkerhetsutredning göras av den nationella säkerhetsmyndigheten eller, om så har överenskommit mellan säkerhetsmyndigheterna, av den för uppgiften utsedda säkerhetsmyndigheten.

Över bedömningen ges ett personligt säkerhetsintyg (Personal Security Clearance). Detta skall normalt tillställas avtalspartens säkerhetsmyndighet på det sätt som anges i överenskommelsen. I lagen föreskrivs också om överlämnande av intyget till vederbörande själv (14 §).

Säkerhetsutredning som gäller sammanslutning

Genom säkerhetsutredning som gäller sammanslutning säkerställs å ena sidan att verksamhetsutrymmena och hanteringspraxis är ändamålsenliga, å andra sidan personalens kompetens. En bedömning av en näringsidkares tillförlitlighet avser framförallt hur väl näringsidkaren kan skydda säkerhetsklassificerad information. Förfarandet vid säkerhetsutredning och bedömning av en sammanslutning skall sålunda baseras huvudsakligen på information som näringsidkaren själv har lämnat samt på en kartläggning av säkerheten i näringsidkarens verksamhetsutrymmen. Dessa åtgärder skall vidtas enligt ett avtal som ingås med näringsidkaren. Huvudstaben svarar för dessa utredningar. Vid

utredningen skall beaktas de omständigheter som anges i lagen, bl.a. vilka möjligheter det finns att förhindra att säkerhetsklassificerad information blir obehörigen röjd, ändrad eller utplånad och vilka möjligheter det finns att förhindra obehörigt tillträde till utrymmen där säkerhetsklassificerad information hanteras eller där det bedrivs verksamhet som avses i ett säkerhetsklassificerat avtal.

Huvudstaben kan med en näringsidkare ingå ett sådant avtal om lagens tillämpningsområde som innebär att näringsidkaren förbinder sig att vidta åtgärder för att fullgöra internationella förpliktelser om informations-säkerhet (13 §). I avtalet kan de åtgärder närmare preciseras som näringsidkaren skall vidta för att uppfylla de krav som följer av internationella förpliktelser om informations-säkerhet. I avtalet förbinder sig näringsidkaren också att göra de eventuella justeringar i sin verksamhet som en säkerhetskartläggning av verksamheten förutsätter. Efter en säkerhetsutredning och ett eventuellt avtal kan huvudstaben göra en bedömning av näringsidkarens tillförlitlighet och utfärda ett säkerhetsintyg (Facility Security Clearance).

2.2. Lagstiftningen om säkerhetsutredningar

I lagen om säkerhetsutredningar föreskrivs om säkerhetsutredningar som avser personer. Syftet med lagen är att genom utredningsförfarandet öka möjligheterna att förebygga brott som allvarligt skadar viktiga allmänna eller enskilda intressen och likaså datasäkerhet som är av synnerligen stor betydelse.

En person som söker en tjänst eller ett uppdrag, som skall anställas eller antas till utbildning eller som sköter en tjänst eller ett uppdrag kan göras föremål för en normal, omfattande eller begränsad säkerhetsutredning. En säkerhetsutredning görs i de fall som anges i lagen, t.ex. om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter att en säkerhetsutredning görs eller att ett intyg över en sådan visas upp.

På grund av att integritetsskyddet har karaktär av en grundläggande rättighet är utredningsförfarandet strikt formbundet. En säkerhetsutredning kan göras endast om den

person som är föremål för utredningen på förhand ger sitt uttryckliga, skriftliga samtycke. I lagen ingår också en uttömmande uppräkningslista av de register som kan användas vid utredningsförfarandet.

Var och en har rätt att få upplysningar om huruvida en säkerhetsutredning som gäller honom eller henne har gjorts med tanke på ett visst uppdrag. Den som utredningen gäller har också rätt att av den behöriga myndigheten på begäran få de uppgifter om sig som en normal eller omfattande utredning har resulterat i. Denna rätt gäller emellertid inte sådana ur ett register hämtad information som en registrerad inte har rätt till insyn i.

3. Målsättning

Syftet med propositionen är att sätta i kraft säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Frankrike och på så sätt förbättra samarbetet mellan länderna samt trygga finländska företags möjligheter att delta i sådana projekt mellan Finland och Frankrike vilkas genomförande kan förutsätta utbyte av känslig och sekretessbelagd information.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Konsekvenser för medborgarna

Genom att överenskommelsen sätts i kraft kommer lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet att tillämpas på säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som sänds från Frankrike till Finland. I lagen ingår en specialbestämmelse om den andra partens sekretessbelagda och säkerhetsklassificerade handlingar samt om informationen i dem. Enligt lagen skall sådan information vara sekretessbelagd också i Finland. Till sin utformning skiljer sig bestämmelsen från vad som i offentlighetslagen föreskrivs om sekretessbeläggning i allmänt intresse, eftersom sekretessen i de flesta fall är beroende av de konsekvenser som det skulle få för det skyddade intresset om uppgifterna lämnades ut. Sekretessbestämmelserna i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet har sålunda en mera heltäckande ordalydelse än den allmänna offentlighets-

lagen.

Överenskommelsen mellan Finland och Frankrike gäller handlingar som den ena parten sekretessbelägger och som sålunda förutsätter en hög säkerhetsklassificering. Denna kategori av handlingar är i regel sekretessbelagda också enligt offentlighetslagens 24 § 1 mom. 2 punkten. Den största skillnaden består enligt den internationella förpliktelsen om informationssäkerhet i att den myndighet som beslutar om utlämnandet av en handling inte särskilt behöver motivera den skada som orsakas om informationen röjs. I övrigt skall en informationsbegäran behandlas i enlighet med offentlighetslagen. Myndigheten skall sålunda säkerställa att klassificeringen av en handling motsvarar den som anges i överenskommelsen. Om det uppkommer oklarhet om huruvida klassificeringen är den rätta eller om vilken information i handlingen som föranleder klassificeringen, skall myndigheten kontakta den part som har upprättat handlingen. En uttrycklig bestämmelse om saken ingår i artikel 4.9 i överenskommelsen mellan Finland och Frankrike.

Med stöd det som anförs ovan kan den bedömningen göras att förslaget om att sätta i kraft säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Frankrike inte i sakligt hänseende minskar medborgarnas tillgång till information i förhållande till den rätt som de i detta avseende har enligt den gällande allmänna lagstiftningen.

Personsäkerheten är ett viktigt delområde av informationssäkerheten. Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet förutsätter att det förfarande som avses i lagen om säkerhetsutredningar används för att kontrollera anställdas tillförlitlighet. Ett godkännande av den föreslagna lagen innebär sålunda inte att skyddet för medborgarnas personliga integritet och personuppgifter inskränks.

4.2. Konsekvenser för näringslivet

Överenskommelsen gör det också möjligt för finländsk industri att delta i internationella och sådana franska projekt som förutsätter tillgång till säkerhetsklassificerad information.

4.3. Ekonomiska konsekvenser

Det är svårt att bedöma i vilken utsträckning överenskommelsen kommer att förbättra finländska företags konkurrenskraft och ekonomiska ställning. Det är emellertid klart att ett godkännande av överenskommelsen undanröjer de hinder för deltagande i franska projekt som beror på de franska kraven på informationssäkerhet.

Godkännandet av den överenskommelse och den lag som ingår i propositionen beräknas inte direkt medföra några betydande nya kostnader för förvaltningen. De internationella förpliktelserna om informationssäkerhet kommer uppenbarligen att medföra mera arbete, vilket innebär kostnader också för förvaltningen.

4.4. Konsekvenser för förvaltningen

Genom lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet överförs uppgifterna som nationell säkerhetsmyndighet på utrikesministeriet, som redan tidigare har skött uppgifterna som nationell säkerhetsmyndighet i förhållande till Europeiska unionen samt inom ramen för WEU- och NATO-samarbetet. Som utsedda säkerhetsmyndigheter verkar försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen.

Den lösning som man gick in för i samband med att lagen stiftades anses emellertid vara temporär. Denna höst utreds under ledning av utrikesministeriet möjligheterna att på ett permanent sätt ordna skötseln av den nationella säkerhetsmyndighetens uppgifter. I det sammanhanget görs också en övergripande bedömning av säkerhetsmyndigheternas resursbehov.

5. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet. I beredningen har deltagit representanter för utrikesministeriet, försvarsministeriet, handels- och industriministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, huvudstaben och skyddspolisen. Ministerierna, skyddspolisen och huvudstaben samt Industrin och arbetsgivarna

r.f. har beretts tillfälle att framföra sin uppfattning om propositionsutkastet under be- redningen.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll och förhållande till Finlands lagstiftning

Artikel 1. Definitioner. I denna artikel definieras de för tillämpningen av överenskommelsen centrala begreppen.

I 1.1 definieras begreppet "information och material som säkerhetsklassificerats". Överenskommelsen gäller i enlighet med parternas nationella föreskrifter och bestämmelser säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som skall skyddas oberoende av form, förmedlingssätt och karaktär samt oberoende av om informationen och materialet redan finns att få eller endast är under beredning. Enligt överenskommelsen gäller skyddet både information och material. Som material betraktas anordningar och andra föremål som vid undersökning röjer eller kan röja sekretessbelagda omständigheter, t.ex. information som äventyrar landets försvar eller säkerhet.

I 1.2. definieras begreppet "säkerhetsklassificerat avtal". Överenskommelsen gäller sådana avtal, underleveranser och projekt som i det skede då de förbereds och genomförs förutsätter tillgång till eller användning av information och material som säkerhetsklassificerats. I 1.3 definieras begreppet "part i upphandlingsavtal". Definitionerna motsvarar bestämmelserna i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

I 1.4 definieras begreppet "nationell säkerhetsmyndighet", dvs. den myndighet som svarar för den allmänna tillsynen över genomförandet av överenskommelsen. I 1.5 definieras begreppet "behörig säkerhetsmyndighet", dvs. den myndighet som vid sidan av den nationella säkerhetsmyndigheten deltar i genomförandet av överenskommelsen. Enligt lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet är det utrikesministeriets administrativa understatssekreterare som i Finland verkar som nationell säkerhetsmyndighet. I enlighet med 4 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet verkar huvudstaben,

skyddspolisen och försvarsministeriet som sådana övriga behöriga myndigheter som avses i överenskommelsen.

I 1.6 definieras begreppet "sändande part", i 1.7 begreppet "mottagande part" och i 1.8 begreppet "värdpart". Dessa definitioner är av teknisk art och inte förenade med några problem med avseende på Finlands lagstiftning.

I 1.9 definieras begreppet "informationsbehov". Begreppet har en central betydelse när det gäller att visa vem som kan ges tillgång till säkerhetsklassificerad information. Av definitionen följer att sådan information får lämnas ut endast till personer som på grund av sina arbetsuppgifter eller ett visst uppdrag har behov av att få tillgång till information eller material som säkerhetsklassificerats. Detta motsvarar 6 § 3 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Artikel 2. Överenskommelsens tillämpningsområde. I denna artikel definieras överenskommelsens syfte. Syftet med överenskommelsen är att skydda säkerhetsklassificerad information som förmedlas mellan Finland och Frankrike. Den allmänna skyddsförpliktelsen uttrycks i artikel 4.1 enligt vilken de fördragsslutande parterna förbinder sig att skydda varandras säkerhetsklassificerade material på samma nivå som de skyddar motsvarande säkerhetsklassificerade nationella informationsmaterial.

I artikel 2 definieras de funktioner som överenskommelsen tillämpas på när det gäller informationsutbyte. Sådana funktioner är informationsutbyte inom ramen för samarbetet mellan de fördragsslutande parterna samt i samband med säkerhetsklassificerade avtal.

Överenskommelsen tillämpas sålunda på förmedling av säkerhetsklassificerad information som gäller internationella ärenden eller försvars-, säkerhets-, polis- eller industriärenden. Det är skäl att observera att avtalet inte tillämpas på vilken som helst information i samband med sådana ärenden som nämns ovan utan endast på information som uttryckligen har säkerhetsklassificerats i den andra fördragsslutande staten. Det är sålunda

fråga om information som är känslig och äventyrlar nationella intressen.

Överenskommelsen tillämpas inte enbart på relationerna mellan myndigheter. Den tillämpas också i samband med avtal i vilka en privat sammanslutning är part, om det i samband med genomförandet av avtalet eller t.ex. redan i anbudsskedet är nödvändigt att få tillgång till information och material som säkerhetsklassificerats.

Artikel 3. Nationella säkerhetsmyndigheter. I denna artikel definieras de fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter samt ålägs parterna att lämna information om säkerhetsmyndigheterna till varandra.

Artikel 4. Ömsesidigt skydd för information och material som säkerhetsklassificerats. I denna artikel anges de viktigaste förpliktelserna när det gäller ömsesidigt skydd för information och material som säkerhetsklassificerats. Av 4.1 framgår principen att de fördragsslutande parterna förbinder sig att vidta alla åtgärder som behövs för att skydda information och material som har förmedlats, mottagits eller producerats i enlighet med överenskommelsen. Informationen skall ges motsvarande skydd som nationellt säkerhetsklassificerad information. I artikel 5 föreskrivs om överensstämmelse mellan säkerhetsklasserna.

I 4.2 föreskrivs om personsäkerhet. Enligt bestämmelsen har endast en person som efter en säkerhetsutredning fått intyg över sin tillförlitlighet och som har ett informationsbehov tillgång till information och material som säkerhetsklassificerats.

Sådan kontroll av personers tillförlitlighet som den internationella förpliktelsen om informationssäkerhet förutsätter görs i Finland enligt lagen om säkerhetsutredningar samt enligt 11 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Huvudstaben svarar för att säkerhetsutredningar görs i ärenden som gäller försvarsförvaltningen, i övriga fall görs sådana utredningar av skyddspolisen.

Enligt artikeln är det inte nödvändigt att göra någon tillförlitlighetsutredning då det endast är fråga om tillträde till utrymmen där det finns sådan säkerhetsklassificerad information som avses i överenskommelsen. Tillträde till sådana utrymmen kan ges då den

nationella säkerhetsmyndigheten eller den behöriga säkerhetsmyndigheten har gett sitt tillstånd.

I 4.3 föreskrivs om samarbete mellan de fördragsslutande parternas myndigheter för att trygga personsäkerheten. I 17 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om den nationella myndighetens rätt att lämna information i syfte att uppfylla förpliktelsen.

Enligt 4.4 är den andra fördragsslutande parten skyldig att hålla fast vid säkerhetsklassificeringen av information och material. Klassificeringen kan emellertid sänkas med samtycke av den sändande parten.

I 4.5 föreskrivs om de fördragsslutande parternas övervakningsskyldighet. De skall övervaka iakttagandet av de nationella föreskrifterna och bestämmelserna om skydd för information och material som säkerhetsklassificerats framförallt genom besök och inspektioner i verksamhetsutrymmen som är relevanta för verkställandet av överenskommelsen.

Den mottagande fördragsslutande parten skall enligt 4.6 göra motsvarande nationella anteckning om säkerhetsklassificeringen på material som den fått från den sändande fördragsslutande parten. I 8 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om skyldigheten att anteckna säkerhetsklassen.

4.7 och 4.8 gäller anmälningsskyldighet. Enligt 4.7 är de fördragsslutande parterna skyldiga att underrätta varandra om sådana förändringar i sina nationella föreskrifter och bestämmelser som påverkar skyddet för material som hör till överenskommelsens tillämpningsområde. Enligt 4.8 skall den sändande parten underrätta mottagaren om förändringar i säkerhetsklassificeringen av förmedlat material.

I 4.9 konstateras att den mottagande partens säkerhetsmyndigheter har rätt att be om ändring eller slopande av säkerhetsklassificering. Denna bestämmelse är viktig då en finsk myndighet ombes lämna uppgifter ur en säkerhetsklassificerad handling. Enligt offentlighetslagens 17 § skall myndigheten se till att möjligheterna att få information om dess verksamhet inte begränsas mer än vad som är nödvändigt för det intresse som skall

skyddas. Om det t.ex. på grund av att en lång tid förflutit inte längre förefaller finnas anledning för en säkerhetsklassificering skall myndigheten kontakta den franska säkerhetsmyndigheten för justering av klassificeringen.

Artikel 5. Nationell säkerhetsanteckning på information och material som säkerhetsklassificerats samt klassificeringens överensstämmelse. I denna artikel föreskrivs om överensstämmelsen mellan Finlands och Frankrikes säkerhetsklasser. De egentliga säkerhetsklasserna är tre. Dessutom ingår i överenskommelsen en anmärkning som gäller en dokumentklass.

Den högsta klassen, som kräver stränga åtgärder när det gäller informationssäkerheten, är "ytterst hemlig" (TRES DEFENSE). Det franska ordet "defense" i benämningen på säkerhetsklassen avser i detta sammanhang inte skydd för försvarsintressen utan för information över huvud taget.

Till klassen "ytterst hemlig" räknas i Finland information vars obehöriga röjande kan orsaka särskilt påtaglig skada för försvaret, säkerheten, de internationella relationerna eller andra allmänna intressen. Finlands internationella relationer skyddas enligt offentlighetslagens 24 § 1 mom. 1 och 2 punkterna, försvarets intressen enligt paragrafens 1 mom. 10 punkten och säkerheten enligt paragrafens 1 mom. 5, 8 och 9 punkterna. Andra allmänna intressen som avses i definitionen är t.ex. skyddsarrangemang för statsledningen och statsbesök samt för datasystem (24 § 1 mom. 7 punkten) samt samhällsekonomin (24 § 1 mom. 11 och 12 punkterna).

Den näst högsta säkerhetsklassen är "hemlig" (SECRET DEFENSE). Till denna klass hör i Finland information vars obehöriga röjande kan orsaka väsentlig skada för försvaret, säkerheten, de internationella relationerna eller andra allmänna intressen.

Den tredje högsta säkerhetsklassen är "konfidentiell" (CONFIDENTIEL DEFENSE), varmed i Finland avses information vars obehöriga röjande kan skada försvaret, säkerheten, de internationella relationerna eller andra allmänna intressen.

Till den fjärde dokumentklassen som skall iaktas från Finlands sida, "begränsad tillgång" hör information vars obehöriga röjan-

de kan skada allmänna intressen eller försämra myndigheternas möjligheter att agera. I Frankrike betecknas sådan information i allmänhet med "DIFFUSION RESTREINTE" men också andra anteckningar används.

Enligt 5.2 skall de fördragsslutande parterna tillstålla varandra uppgifter om de nationella föreskrifter, bestämmelser och förfaranden som har samband med skydd för information och material som säkerhetsklassificerats. De fördragsslutande parterna skall också främja kommunikationen mellan säkerhetsmyndigheterna.

Artikel 6. Användning av information och material som säkerhetsklassificerats. I denna artikel föreskrivs om sekretessbeläggning av säkerhetsklassificerad information, om begränsningar som gäller utlämnande av sådan information samt om de uppgifter som den mottagande partens säkerhetsmyndigheter har i samband med säkerhetsklassificerade avtal.

I 6.1 ingår ett förbud mot utlämnande av säkerhetsklassificerad information till tredje stat, till internationella organisationer och till tredje stats juridiska personer eller medborgare, utan samtycke av den sändande partens säkerhetsmyndighet.

Enligt specialbestämmelsen i 6 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet skall information sekretessbeläggas om den har säkerhetsklassificerats enligt en internationell överenskommelse om informationssäkerhet.

Enligt 6.2 får säkerhetsklassificerad information inte utan samtycke av den sändande partens säkerhetsmyndighet användas för annat än angivet ändamål. Motsvarande bestämmelse ingår i 6 § 2 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

I 6.3 finns en förteckning över åtgärder som de behöriga säkerhetsmyndigheterna skall vidta innan säkerhetsklassificerat material från den sändande parten vidareförmedlas till en part i ett upphandlingsavtal.

Enligt 6.3 a skall säkerhetsmyndigheten försäkra sig om att den som är part i ett upphandlingsavtal för egen del och i fråga om sina verksamhetsutrymmen kan erbjuda ändamålsenligt skydd för information och material som säkerhetsklassificerats. I 10–13 § i

lagen om internationella förpliktelser som gäller informations säkerhet finns bestämmelser om fullgörande av förpliktelsen i Finland.

I 6.3 b föreskrivs närmare om tryggnad av säkerheten i verksamhetsutrymmen som innehåller av en part i ett upphandlingsavtal. Den behöriga säkerhetsmyndigheten skall utfärda ett intyg över utrymmenas säkerhet. I 12 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar och i 13 § om förbindelse om att vidta säkerhetsåtgärder. Den nationella regleringen överensstämmer med de krav som överenskommelsen ställer.

De behöriga säkerhetsmyndigheterna skall enligt 6.3 c på basis av en adekvat säkerhetsutredning utfärda ett intyg över de personers tillförlitlighet som på grund av sina arbetsuppgifter behöver tillgång till information eller material som säkerhetsklassificerats. Bestämmelser om utfärdande av intyg ingår i 11 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet samt i lagen om säkerhetsutredningar.

Enligt 6.3 d skall de behöriga säkerhetsmyndigheterna se till att alla de personer som får tillgång till säkerhetsklassificerat material har informerats om sina skyldigheter enligt de nationella bestämmelserna och föreskrifterna.

I 6.3 e föreskrivs om skyldigheten att göra säkerhetsinspektioner i verksamhetsutrymmen som omfattas av övervakningsskyldigheten.

Artikel 7. Översättning, kopiering och utplåning. I denna paragraf föreskrivs om översättning, kopiering och utplåning av säkerhetsklassificerat material.

I 7.1 förbjuds översättning och kopiering av information och material som hör till de två högsta säkerhetsklasserna, utan att den sändande partens säkerhetsmyndighet på förhand har givit sitt skriftliga samtycke. Vid behov kan nationella bestämmelser om förpliktelsen utfärdas med stöd av 9 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

I 7.2 föreskrivs om utplåning av material som hör till säkerhetsklassen SECRET DEFENSE/SALAINEN/HEMLIG eller säkerhetsklassen CONFIDENTIEL DEFEN-

SE/LUOTTAMUKSELLINEN/KONFIDENTIELL. När sådant material utplånas skall de nationella föreskrifterna och bestämmelserna iakttas.

Information och material som hör till säkerhetsklassen TRES SECRET DEFENSE/ERITTÄIN SALAINEN/YTTERST HEMLIG skall enligt 7.3 inte utplånas utan returneras till den sändande parten i enlighet med artikel 10.1 samt med beaktande av de nationella bestämmelserna och föreskrifterna, när informationen och materialet inte längre behövs eller när dess giltighetstid har gått ut. Hänvisningen till den nationella lagstiftningen avser situationer där materialet måste bevaras på grund av arkivlagstiftningen.

Artikel 8. Besök. I denna artikel föreskrivs om förfarandet då för den ena fördragsslutande partens representanter ordnas tillfälle att bekanta sig med den andra fördragsslutande partens skötsel av uppgifter som har samband med informationssäkerheten. Till överenskommelsen hör en bilaga med närmare bestämmelser om vilka uppgifter omfattas av sökandet som skall tas in i en besöksförfrågan i sådana situationer som anges i överenskommelsen. I 18 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om besök.

Artikel 9. Säkerhetsklassificerade avtal. I denna artikel föreskrivs om situationer där den ena fördragsslutande parten ingår eller ger en part i ett säkerhetsklassificerat upphandlingsavtal som faller inom ramen för dess egen jurisdiktion tillstånd att ingå avtal med en part i ett upphandlingsavtal som faller inom ramen för den andra partens jurisdiktion. Med säkerhetsklassificerat avtal avses ett avtal som innebär att en avtalspart, t.ex. ett företag, kan få tillgång till säkerhetsklassificerad information.

Enligt 9.1 skall en fördragsslutande part innan ett säkerhetsklassificerat avtal ingås, av den andra fördragsslutande partens säkerhetsmyndighet få ett skriftligt intyg över att den som föreslås bli part i upphandlingsavtalet uppfyller tillförlitlighetskravet och har vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att skydda information och material som säkerhetsklassificerats.

Nationella bestämmelser om säkerhetsklassificerade avtal ingår i 1 § 2 mom., 2 § 2

punkten, 7 § samt i 12 och 13 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Enligt 9.2 skall de fördragsslutande parterna se till att i säkerhetsklassificerade avtal tas in villkor som ansluter sig till säkerhetskraven samt anvisningar om säkerhetsklassificeringen. Motsvarande bestämmelser ingår i 13 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Enligt 9.3 skall den fördragsslutande parts behöriga säkerhetsmyndigheter inom vars territorium ett arbete utförs åläggas att se till att vid genomförandet av säkerhetsklassificerade avtal tillämpas och upprätthålls motsvarande nivå på informationssäkerheten som när det gäller deras egna säkerhetsklassificerade avtal.

Enligt 9.4 får den som är part i ett upphandlingsavtal inte ingå säkerhetsklassificerade avtal med en underleverantör innan dennas behöriga säkerhetsmyndighet har gett sitt tillstånd. På underleverantörer tillämpas samma säkerhetskrav som på parter i upphandlingsavtal.

Enligt 9.5 skall den sändande partens behöriga säkerhetsmyndighet underrätta den mottagande partens behöriga säkerhetsmyndigheter om alla säkerhetsklassificerade avtal innan parterna utbyter information och material som säkerhetsklassificerats. I meddelandet skall nämnas den högsta säkerhetsklassen för den information och det material som behandlas i samband med avtalet.

Artikel 10. Förmedling av information och material som säkerhetsklassificerats mellan de fördragsslutande parterna. I denna artikel föreskrivs i detalj om förfarandet vid överföring av klassificerad information. Vilka metoder som används för överföringen är beroende av informationens säkerhetsklass.

Artikel 11. Brott mot föreskrifterna och bestämmelserna om skydd för information och material som säkerhetsklassificerats. Enligt denna artikel skall de fördragsslutande parterna vidta åtgärder för att begränsa konsekvenserna och förebygga liknande fall samt underrätta den andra fördragsslutande parten, om skyddet för säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som förmedlats mellan de fördragsslutande parterna eller producerats med stöd av infor-

mationen har kränkts på det sätt som beskrivs i artikeln.

Oberoende av orsaken till överträdelsen skall de fördragsslutande parterna utan dröjsmål underrätta varandra om det inträffade och på begäran biträda varandra.

I 19 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ingår bestämmelser om verkställigheten av de förpliktelser som avses i artikeln.

Artikel 12. Kostnader. Enligt 12.1 orsakar tillämpningen av överenskommelsen inga särskilda kostnader.

Enligt 12.2 svarar vardera fördragsslutande parten själv, inom ramen för sina egna budgetbestämmelser, för alla eventuella kostnader som orsakas av tillämpningen av denna överenskommelse.

Artikel 13. Avgörande av tvister. Enligt denna artikel skall alla sådana tvister mellan de fördragsslutande parterna som gäller tolkning eller tillämpning av överenskommelsen avgöras enbart vid förhandlingar mellan de fördragsslutande parterna.

Artikel 14. Slutbestämmelser. I denna artikel föreskrivs om överenskommelsens ikraftträdande samt om ändring, uppsägning och deponering av överenskommelsen.

Överenskommelsen ersätter och upphäver den överenskommelse som republiken Finlands regering och republiken Frankrikes regering ingick den 18 juli 1990 om utbyte av information om säkerhetsklassificerad militärmaterial. All säkerhetsklassificerad information och allt säkerhetsklassificerat material som i enlighet med den nämnda säkerhetsöverenskommelsen har förmedlats innan denna överenskommelse trätt i kraft skyddas i enlighet med den nya överenskommelsen.

2. Lagförslaget

Enligt grundlagens 95 § skall de bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sättas i kraft nationellt genom en särskilt lag om saken. Sådana bestämmelser skall sättas i kraft genom en lag också då det till följd av förpliktelsen inte är nödvändigt att justera det materiella innehållet i den nationella lagstiftningen. Eftersom det inte är nödvändigt att ändra den materiella lagstiftningen för att genomfö-

ra förpliktelserna i säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Frankrike, innehåller propositionen endast ett förslag till en blanketlag.

1 §. Genom den föreslagna lagens 1 § sätts de bestämmelser i överenskommelsen i kraft som hör till området för lagstiftningen. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen refereras nedan i avsnittet om riksdagens samtycke.

2 §. Föreskrifter om lagens ikraftträdande utfärdas genom förordning av republikens president. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

3. Ikraftträdande

Enligt artikel 14.2 i överenskommelsen mellan Finland och Frankrike skall vardera fördragslutande parten underrätta den andra parten om att de i grundlagen angivna åtgärderna för att sätta överenskommelsen i kraft har slutförts. Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den andra månaden som följer efter den då det senare meddelandet har tagits emot.

Avsikten är att lagen om ikraftsättande av överenskommelsen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president, samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

4. Riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1. Riksdagens samtycke

Enligt grundlagens 94 § 1 mom. krävs riksdagens samtycke för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis anses en bestämmelse höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i något annat avseende gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall regleras i lag eller om det finns lagbestämmelser om

den sak som lagen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Grundlagsutskottet anser att enligt dessa kriterier hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd).

På de grunder som nämns ovan är flera bestämmelser i den överenskommelse som ingår i propositionen av det slaget att de kräver riksdagens samtycke. I överenskommelsens *artikel 1* föreskrivs vad som avses med säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerade överenskommelser. I överenskommelsens *artikel 2* föreskrivs om överenskommelsens tillämpningsområde. Efter att dessa bestämmelser antingen direkt eller indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen förutsätter de riksdagens godkännande (GrUU 6/2001 rd).

I överenskommelsens *artikel 3* föreskrivs att utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet. Bestämmelsen motsvarar 4 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Överenskommelsens *artikel 4.1 och 4.2* gäller åtgärder som behövs för att skydda information och material som säkerhetsklassificerats. De åtgärder som krävs innebär begränsningar när det gäller förmedling och användning av samt tillgång till sådan information. Enligt grundlagens 12 § 2 mom. kan offentligheten när det gäller myndigheters handlingar endast av tvingande skäl begränsas genom lag. I 3 kap. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om förpliktelser som motsvarar överenskommelsens bestämmelser.

I överenskommelsens *artikel 4.6* föreskrivs om den mottagande partens skyldighet att förse säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som förmedlats till den med motsvarande anteckning om den nationella säkerhetsklassen. I offentlighetslagens 25 § ingår allmänt tillämpliga bestämmelser om sekretess- och klassificeringsanteckningar. I 8 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om anteckningar i

anslutning till genomförandet av sådana internationella förpliktelser om informations-säkerhet som är bindande för Finland.

Enligt överenskommelsens *artikel 6.1* skall den mottagande parten i regel sekretessbelägga information och material som säkerhetsklassificerats. Enligt 6.2 föreskrivs om användningsbegränsning för säkerhetsklassificerad information. I artikel 7 föreskrivs om översättning, kopiering och utplåning av information och material som säkerhetsklassificerats. I 3 kap. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om förpliktelser som motsvarar de bestämmelser i överenskommelsen som nämns ovan.

I överenskommelsens *artikel 8* föreskrivs om besök. I 18 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet finns motsvarande bestämmelser om omständigheter som har samband med verkställigheten av bestämmelsen.

Enligt överenskommelsens *artikel 11* skall den sändande parten omedelbart underrättas om brott mot bestämmelserna om skydd för information och material som säkerhetsklassificerats eller om det skett någon annan i artikeln angiven kränkning av information och material av detta slag. Den mottagande parten skall dessutom undersöka brott mot bestämmelserna om information och material som säkerhetsklassificerats samt vidta åtgärder i syfte att förebygga liknande brott. I 19 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om den nationella säkerhetsmyndighetens förpliktelser i sådana situationer som avses i överenskommelsen.

4.2. Behandlingsordning

Bestämmelser som är av betydelse för behandlingsordningen ingår i överenskommelsens artikel 6, som anger gränserna för of-

fentligheten när det gäller information och material som säkerhetsklassificerats. Bestämmelsen är betydelsefull för den på of-fentlighetsprincipen baserade rätten till information, som tryggas genom grundlagens 12 § 2 mom. Rätten till information får begränsas endast genom lag och endast av tvingande skäl. Som ett sådant tvingande skäl kan anses tryggandet av Finlands och finländska företags möjligheter att delta i sådana internationella samt bilaterala finsk-franska företag och projekt som förutsätter utbyte av känslig och sekretessbelagd information. En specialbestämmelse om sekretessbeläggning ingår i 6 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Den mellan Finland och Frankrike ingångna överenskommelsen om utbyte av och ömsesidigt skydd för information och material som säkerhetsklassificerats kan inte anses innehålla bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i grundlagens 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. Enligt regeringens åsikt kan överenskommelsen sålunda godkännas med enkel majoritet och förslaget om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan och i enlighet med grundlagens 94 § föreslås

att Riksdagen godkänner den allmänna säkerhetsöverenskommelse som den 28 september 2004 ingicks mellan republiken Finland och republiken Frankrike om utbyte av och ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen överlämnas till riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser i den allmänna säkerhetsöverenskommelsen med Frankrike om utbyte av samt ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information som hör till området för lagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den allmänna säkerhetsöverenskommelse som ingicks i Helsingfors den 28 september 2004 mellan republiken Finland och republiken Frankrike om utbyte av och ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad	information gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.
	2 § Genom förordning av republikens president föreskrivs om ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 21 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

ALLMÄN SÄKERHETSÖVERENSKOMMELSE MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN FRANKRIKES REGERING OM UTBYTE AV OCH ÖMSESIDIGT SKYDD FÖR SÄKERHETSKLASSI- FICERAD INFORMATION

Republiken Finlands regering och republiken Frankrikes regering, nedan ”de fördragsslutande parterna” som avser att säkerställa skyddet för säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som utbyts dem emellan,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Definitioner

1.1 Med ”information och material som säkerhetsklassificerats” avses information och material som säkerhetsklassificerats i enlighet med de fördragsslutande parternas föreskrifter och bestämmelser och som skall skyddas mot alla slag av brott, utplåning, tillgrepp, obehörig informationsanskaffning och andra typer av kränkningar, obehörig kopiering, röjande och försvinnande eller mot risk för att så sker, oberoende av dess form, förmedlingssätt och karaktär samt oberoende av om informationen och materialet redan finns att få eller endast är under beredning.

1.2 Med ”säkerhetsklassificerat avtal” avses ett avtal, underleveransavtal eller projekt som då det utarbetas och genomförs förutsätter tillgång till eller användning av information och material som säkerhetsklassificerats.

1.3 Med ”part i upphandlingsavtal” avses en fysisk eller juridisk person som har rätt att förhandla och ingå säkerhetsklassificerade avtal.

1.4 Med ”nationell säkerhetsmyndighet” avses en myndighet som bär det allmänna ansvaret för genomförandet av denna överenskommelse samt för övervakningen av att den iakttas.

1.5 Med ”behörig säkerhetsmyndighet” avses en namngiven säkerhetsmyndighet eller ett annat organ som med stöd av en fördragsslutande parts nationella föreskrifter och bestämmelser har behörighet och ansvar för att genomföra denna överenskommelse.

1.6 Med ”sändande part” avses en fördragsslutande part samt en sådan under dens nationella föreskrifter och bestämmelser lydande offentlig eller privat sammanslutning som säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material härrör från.

1.7 Med ”mottagande part” avses den fördragsslutande part samt en under dens nationella föreskrifter och bestämmelser lydande offentlig eller privat sammanslutning som säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material förmedlas till.

1.8 Med ”värdpart” avses den fördragsslutande part inom vars territorium besöket sker.

1.9 Med ”informationsbehov” avses ett med vissa arbetsuppgifter eller uppdrag sammanhängande behov att få tillgång till information och material som säkerhetsklassificerats.

Artikel 2

Överenskommelsens tillämpningsområde

Syftet med denna överenskommelse är att skydda sådan säkerhetsklassificerad information och sådant säkerhetsklassificerat material som har förmedlats till den andra fördragsslutande parten i samband med internationella ärenden eller försvars-, säkerhets-, polis- eller industriärenden eller i samband med sådana säkerhetsklassificerade avtal som har ingåtts med den andra fördragsslutande partens privata eller offentliga sammanslut-

ningar.

Artikel 3

Nationella säkerhetsmyndigheter

De fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter är

i republiken Frankrike:
Secrétariat général de la défense nationale
(S.G.D.N.)
51, bd de Latour-Maubourg
75007 PARIS 07 SP

i republiken Finland:
Utrikesministeriet
Administrativa understatssekreteraren
besöksadress: Maringatan 22,
00160 Helsingfors
Postadress: PB 176, 00161 Helsingfors

De fördragsslutande parterna skall genom utväxling av diplomatiska noter informera varandra om eventuella förändringar gällande sin nationella säkerhetsmyndighet samt om sina behöriga säkerhetsmyndigheter.

Artikel 4

Ömsesidigt skydd för information och material som säkerhetsklassificerats

4.1 De fördragsslutande parterna vidtar i enlighet med sina nationella föreskrifter och bestämmelser alla nödvändiga åtgärder för att skydda säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som har förmedlats, mottagits eller producerats i enlighet med denna överenskommelse. De fördragsslutande parterna skall tillförsäkra informationen och materialet i fråga samma skyddsnivå som de i enlighet med artikel 5 tillförsäkrar sin egen information och sitt eget material som hör till samma säkerhetsklass.

4.2 Information och material som säkerhetsklassificerats kan lämnas ut endast till en person över vars tillförlitlighet efter en säkerhetsutredning har utfärdats ett intyg och som har behov av informationen. Sådant säkerställande av tillförlitligheten är inte nöd-

vändigt när det endast är fråga om tillträde till verksamhetsutrymmen där det finns information och material som säkerhetsklassificerats. Tillträde till sådana utrymmen kan ges med den nationella säkerhetsmyndighetens eller den behöriga säkerhetsmyndighetens tillstånd.

4.3 I en situation där det är nödvändigt att säkerställa om en person som har vistats eller fortfarande vistas inom den andra fördragsslutande partens territorium är tillförlitlig skall de fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter biträda varandra i enlighet med sina nationella föreskrifter och bestämmelser.

4.4 Den mottagande parten får inte utan den sändande partens på förhand givna skriftliga samtycke sänka eller slopa säkerhetsklassificeringen av information och säkerhetsklassificerat material som den mottagit av den sändande parten.

4.5 För att säkra genomförandet av denna överenskommelse skall de fördragsslutande parterna övervaka att de nationella föreskrifterna och bestämmelserna om skydd för säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material iakttas, framförallt genom besök och inspektioner i kontor, ämbetsverk och andra verksamhetsutrymmen som omfattas av deras behörighet.

4.6 Den mottagande parten skall i enlighet med artikel 5 anteckna motsvarande nationella säkerhetsklass på säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som den mottagit av den sändande parten.

4.7 De fördragsslutande parterna skall utan dröjsmål informera varandra om alla sådana förändringar i sina nationella föreskrifter och bestämmelser som påverkar skyddet för säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som utbyts eller produceras med stöd av denna överenskommelse.

4.8 Den sändande parten skall informera den mottagande parten om förändringar i säkerhetsklassificeringen av information och material som förmedlats tidigare.

4.9 Den mottagande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet kan be den sändande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet ändra säkerhetsklassifi-

eringen av viss information och visst material eller återkalla säkerhetsklassificeringen antingen helt eller till en angiven del.

Artikel 5

Nationell säkerhetsanteckning på information och material som säkerhetsklassificerats samt klassificeringens överensstämmelse

5.1 De fördragsslutande parterna skyddar säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som har utbyttts eller producerats med stöd av denna överenskommelse samt anser att säkerhetsklassificeringarna enligt följande tabell motsvarar varandra:

FRANKRIKE

TRES SECRET DEFENSE
SECRET DEFENSE
CONFIDENTIEL DEFENSE
(Se anmärkningen nedan)

FINLAND

ERITTÄIN SALAINEN/YTTERST
HEMLIG
SALAINEN/HEMLIG
LUOTTAMUKSELLINEN/
KONFIDENTIELL
KÄYTTÖ RAJOITETTU/BEGRÄNSAD
TILLGÅNG

Anmärkning: den franska fördragsslutande parten skall behandla och skydda information och material som den finska fördragsslutande parten har försett med anteckningen "KÄYTTÖ RAJOITETTU/BEGRÄNSAD TILLGÅNG", med iakttagande av sina gällande nationella föreskrifter och bestämmelser om information och material som skyddats men inte säkerhetsklassificerats och som har försetts med anteckningen "DIFFUSION RESTREINTE" eller med motsvarande anteckning.

Den finska fördragsslutande parten skall behandla och skydda information och material som har förmedlats av den franska parten

och inte säkerhetsklassificerats, men försetts med anteckningen "DIFFUSION RESTREINTE" eller motsvarande anteckning, med iakttagande av sina gällande nationella föreskrifter och bestämmelser om information och material som har försetts med anteckningen "KÄYTTÖ RAJOITETTU / BEGRÄNSAD TILLGÅNG".

5.2 De fördragsslutande parterna skall på begäran till varandra, i syfte att upprätthålla sinsemellan överensstämmande säkerhetsnivåer, sända all sådan detaljerad information om nationella föreskrifter, bestämmelser och förfaranden som har samband med säkerställande av skyddet för information och material som säkerhetsklassificerats. De fördragsslutande parterna skall främja kommunikationen mellan vardera landets nationella säkerhetsmyndighet samt mellan vardera landets behöriga säkerhetsmyndigheter.

Artikel 6

Användning av information och material som säkerhetsklassificerats

6.1 Den mottagande parten får inte röja säkerhetsklassificerad information eller säkerhetsklassificerat material för tredje stat eller internationella organisationer eller för juridiska personer eller medborgare i tredje stat utan den sändande partens nationella säkerhetsmyndighets eller behöriga säkerhetsmyndighets på förhand givna skriftliga samtycke.

6.2 Information och material som säkerhetsklassificerats får inte utan den sändande partens nationella säkerhetsmyndighets eller behöriga säkerhetsmyndighets på förhand givna skriftliga samtycke användas för annat än det ursprungligen angivna ändamålet.

6.3 Innan säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som mottagits från den sändande parten förmedlas till en part i ett upphandlingsavtal skall den mottagande partens behöriga säkerhetsmyndigheter

a) försäkra sig om att parten i upphandlingsavtalet för egen del och i fråga om sina verksamhetsutrymmen kan erbjuda ändamålsenligt skydd för information och mate-

rial som säkerhetsklassificerats,

b) utfärda ett adekvat intyg över säkerheten i de verksamhetsutrymmen som parten i upphandlingsavtalet förfogar över,

c) på basis av en adekvat säkerhetsutredning utfärda ett intyg över de personers tillförlitlighet som har behov av information,

d) försäkra sig om att alla personer med tillgång till information och material som säkerhetsklassificerats har informerats om sina skyldigheter enligt de gällande nationella föreskrifterna och bestämmelserna,

e) utföra säkerhetsinspektioner i verksamhetsutrymmen som omfattas av övervakningsskyldigheten.

Artikel 7

Översättning, kopiering och utplåning

7.1 Det är tillåtet att översätta och kopiera information och material som hör till säkerhetsklasserna TRES SECRET DEFENSE/ERITTÄIN SALAINEN / YTTERST HEMLIG och SECRET DEFENSE/SALAINEN/HEMLIG, under förutsättning att den sändande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet på förhand har gett sitt skriftliga samtycke.

7.2 I syfte att förhindra att information och material ens delvis kan återställas i användbart skick skall information och material som hör till säkerhetsklassen SECRET DEFENSE/SALAINEN / HEMLIG eller CONFIDENTIEL DEFENSE / LUOTTAMUKSELLINEN/KONFIDENTIELL, med iakttagande av de nationella föreskrifterna och bestämmelserna utplånas då det anses att informationen och materialet inte längre behövs eller då dess giltighetstid har gått ut.

7.3 Information och material som hör till säkerhetsklassen TRES SECRET DEFENSE/ERITTÄIN SALAINEN / YTTERST HEMLIG skall inte utplånas. Sådan information och sådant material skall returneras till den sändande parten i enlighet med artikel 10.1 samt med iakttagande av de nationella föreskrifterna och bestämmelserna, då det anses att informationen och materialet inte längre behövs eller då dess giltighetstid har

gått ut.

Artikel 8

Besök

8.1 a) En förutsättning för sådana besök i en fördragsslutande parts verksamhetsutrymmen under vilka den andra fördragsslutande partens representanter kan ta del av information och material som säkerhetsklassificerats samt för sådana besök i verksamhetsutrymmen som ger tillgång till information och material av nämnda slag är att värdpartens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet på förhand har gett sitt skriftliga tillstånd.

b) En förutsättning för sådana besök i en fördragsslutande parts verksamhetsutrymmen under vilka tredje stats medborgare kan ta del av säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som utbyttis eller producerats mellan de fördragsslutande parterna samt för sådana besök i verksamhetsutrymmen som ger tillgång till information och material av nämnda slag är att vardera fördragsslutande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet på förhand har gett sitt skriftliga tillstånd.

8.2 En förutsättning för besök som avses i artikel 8.1 är att det efter en adekvat säkerhetsutredning har utfärdats ett intyg över besökarens tillförlitlighet samt att denne har ett informationsbehov.

8.3 Om en besökare vill ta del av information och material som hör till säkerhetsklassen TRES SECRET DEFENSE/ERITTÄIN SALAINEN/YTTERST HEMLIG, skall en besöksförfrågan via diplomatiska kanaler skickas till värdpartens nationella säkerhetsmyndighet. Om besökaren vill ta del av säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som hör till en lägre säkerhetsklass, skall besöksförfrågan behandlas direkt mellan de fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter eller behöriga säkerhetsmyndigheter. Besöksförfrågan skall göras minst tre (3) veckor före det planerade besökets början. Besöksförfrågan skall innehålla de uppgifter som nämns i denna överenskommelses bilaga.

8.4 De fördragsslutande parterna kan be om besökstillstånd för högst tolv (12) månader.

Om det är sannolikt att ett visst besök inte kommer att avläggas inom den tid som anges i tillståndet eller om det är nödvändigt att förlänga den tid som anges i tillståndet, kan den part som har bett om besöket be om ett nytt besökstillstånd. Den nya besöksförfrågan skall emellertid i så fall läggas fram minst tre (3) veckor före den i tillståndet angivna tidens utgång.

8.5 Besökare skall iaktta värdpartens säkerhetsbestämmelser och -anvisningar.

8.6 De fördragsslutande parterna kan i enlighet med de villkor som deras nationella säkerhetsmyndigheter eller behöriga säkerhetsmyndigheter sinsemellan har kommit överens om upprätta en förteckning över personer som har rätt att avlägga flera besök inom ramen för ett visst projekt, program eller avtal. Sådana förteckningar är i kraft tolv (12) månader men deras giltighetstid kan genom avtal mellan de fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter eller behöriga säkerhetsmyndigheter förlängas med högst tolv (12) månader åt gången.

8.7 Avtal om sådana förteckningar som nämns i 8.6 skall ingås och förteckningarna skall upprättas i enlighet med värdpartens nationella föreskrifter och bestämmelser. Efter att en sådan förteckning har upprättats kan villkoren för ett enskilt besök avtalas direkt med den inrättning som skall besökas.

Artikel 9

Säkerhetsklassificerade avtal

9.1 Innan en fördragsslutande part ingår ett säkerhetsklassificerat avtal med en sådan part i ett upphandlingsavtal som hör till den andra fördragsslutande partens jurisdiktion eller ger en sådan part i ett upphandlingsavtal som hör till den egna jurisdiktionen tillstånd att ingå ett säkerhetsklassificerat avtal inom den andra fördragsslutande partens territorium, skall den av den andra fördragsslutande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndigheter få ett skriftligt intyg över att den som föreslås bli part i upphandlingsavtalet är tillräckligt tillförlitlig och har vidtagit adekvata åtgärder för att skydda informationen och materialet som säkerhets-

klassificerats.

9.2 Till alla säkerhetsklassificerade avtal skall fogas villkor som gäller säkerhetskraven samt anvisningar om säkerhetsklassificeringen. Säkerhetskraven skall stämma överens med de anvisningar som har utfärdats av den sändande partens behöriga säkerhetsmyndigheter.

9.3 Den fördragsslutande parts behöriga säkerhetsmyndigheter inom vars territorium arbetet utförs är skyldiga att dra försorg om att vid genomförandet av säkerhetsklassificerade avtal tillämpas och upprätthålls motsvarande nivå på informationssäkerheten som den som tillämpas i fråga om deras egna säkerhetsklassificerade avtal.

9.4 Den som är part i ett upphandlingsavtal får inte ingå säkerhetsklassificerade avtal med underleverantörer innan den behöriga säkerhetsmyndigheten har gett sitt tillstånd. På underleverantörerna tillämpas samma säkerhetskrav som på den part som har ingått upphandlingsavtalet.

9.5 Den sändande partens behöriga säkerhetsmyndigheter skall underrätta den mottagande partens behöriga säkerhetsmyndigheter om alla säkerhetsklassificerade avtal innan parterna utbyter information och material som säkerhetsklassificerats. I meddelandet skall anges den högsta säkerhetsklassen för information och material som kommer att behandlas i anslutning till avtalet.

Artikel 10

Förmedling av information och material som säkerhetsklassificerats mellan de fördragsslutande parterna

10.1 Information och material som hör till säkerhetsklassen TRES SECRET DEFENSE / ERITTÄIN SALAINEN / YTTERST HEMLIIG förmedlas endast via officiella regeringskanaler samt i enlighet med den sändande partens nationella föreskrifter och bestämmelser.

10.2 Information och material som hör till säkerhetsklasserna SECRET DEFENSE / SALAINEN / HEMLIIG och CONFIDENTIEL DEFENSE / LUOTTAMUKSELLINEN / KONFIDENTIELL förmedlas mellan

de fördragsslutande parterna i enlighet med den sändande partens nationella föreskrifter och bestämmelser. Vid förmedling av sådan information skall i regel användas officiella regeringskanaler, men i brådskande fall kan också andra kanaler användas om vardera fördragsslutande partens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet godkänner detta.

10.3 All förmedling av information och material som avses i 10.1 och 10.2 skall uppfylla följande krav:

a) ett intyg över att för handlingarnas och materialets transportör har utfärdats ett tillförlitlighetsintyg som grundar sig på en adekvat säkerhetsutredning,

b) den sändande parten för ett register över information och material som säkerhetsklassificerats och förmedlats samt ger på begäran av den mottagande parten denna ett utdrag ur registret i fråga,

c) information och material som säkerhetsklassificerats skall paketeras och förseglas på ett ändamålsenligt sätt,

d) mottagande av information och material som säkerhetsklassificerats skall bekräftas skriftligen.

10.4 När det är fråga om att förmedla en stor mängd information och material som säkerhetsklassificerats skall de fördragsslutande parternas nationella säkerhetsmyndigheter eller behöriga säkerhetsmyndigheter avtala om förfarandet från fall till fall.

10.5 Elektronisk överföring av information och material som säkerhetsklassificerats skall till alla delar ske i krypterad form, med krypteringsmetoder och -anordningar som har godkänts av vardera fördragsslutande statens nationella säkerhetsmyndighet eller behöriga säkerhetsmyndighet.

Artikel 11

Brott mot föreskrifterna och bestämmelserna om skydd för information och material som säkerhetsklassificerats

11.1 Om skyddet för information och material som har säkerhetsklassificerats och förmedlats mellan de fördragsslutande parterna eller producerats med stöd av överenskom-

melsen har brutits eller om informationen och materialen har utplånats eller tillgripits eller om någon obehörigen har getts tillgång till informationen och materialet eller om denna eller detta på något annat sätt har kränkts, kopierats eller offentliggjorts utan lov eller om informationen och materialet konstateras eller antas ha försvunnit, skall den mottagande parten undersöka saken och med iakttagande av sina nationella föreskrifter och bestämmelser vidta ändamålsenliga åtgärder för att begränsa konsekvenserna och förebygga motsvarande fall. Den mottagande parten skall så snart som möjligt informera den sändande parten om fakta i samband med säkerhetsbrottet samt om de åtgärder som den mottagande parten vidtagit och om resultaten av åtgärderna.

11.2 Oberoende av orsaken till säkerhetsbrottet skall de fördragsslutande parterna utan dröjsmål informera varandra om det inträffade och de kan på begäran biträda varandra.

Artikel 12

Kostnader

12.1 Tillämpningen av denna överenskommelse orsakar inga särskilda kostnader.

12.2 Vardera fördragsslutande parten svarar själv inom ramen för sina nationella budgetbestämmelser för alla kostnader som orsakas av tillämpningen av denna överenskommelse.

Artikel 13

Avgörande av tvister

Alla tvister som uppkommer mellan de fördragsslutande parterna om tolkning eller tillämpning av denna överenskommelse avgörs enbart vid förhandlingar mellan de fördragsslutande parterna.

Artikel 14

Slutbestämmelser

14.1 Denna överenskommelse ersätter och upphäver den överenskommelse som repu-

bliken Finlands regering och republiken Frankrikes regering ingick i Helsingfors den 18 juli 1990 om utbyte av säkerhetsklassificerad information om militärmateriel. All säkerhetsklassificerad information och allt säkerhetsklassificerat material som i enlighet med den ovan nämnda säkerhetsöverenskommelsen har förmedlats innan denna överenskommelse trätt i kraft skyddas i enlighet med denna överenskommelse.

14.2 Bilagan till denna överenskommelse utgör en väsentlig del av överenskommelsen. Vardera fördragsslutande parten skall underätta den andra fördragsslutande parten om att de åtgärder som enligt grundlagen skall vidtas för att sätta i kraft överenskommelsen har slutförts. Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter att det senare meddelandet mottagits. Överenskommelsen är i kraft tills vidare.

14.3 Denna överenskommelse kan när som helst ändras med samtycke av de fördrags-

slutande parterna. Ändringar, som skall göras skriftligen, träder i kraft enligt artikel 14.2.

14.4. Vardera fördragsslutande parten kan säga upp denna överenskommelse genom att skriftligen via diplomatiska kanaler underrätta den andra fördragsslutande parten, med iakttagande av en sex (6) månaders uppsägningstid. Om överenskommelsen sägs upp skall de fördragsslutande parterna säkerställa att säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerat material som har förmedlats eller producerats med stöd av överenskommelsen skyddas i enlighet med denna.

Till bekräftelse härav har de fördragsslutande parternas befullmäktigade representanter undertecknat denna överenskommelse

i Helsingfors den 28 september 2004 i två exemplar på finska och franska språken, vilka äger lika giltighet.

För republiken Finlands regering

Seppo Kääriäinen

För republiken Frankrikes regering

Michèle Alliot-Marie

BILAGA

I alla besöksförfrågningar som avses i artikel 8 skall följande uppgifter nämnas:

- a) besökarens förnamn och efternamn, födelsetid och -ort samt nationalitet och passnummer,
- b) besökarens tjänstbeteckning och sysslobeskrivning samt namnet på det ämbetsverk eller den inrättning där besökaren är anställd,
- c) besökarens tillförlitlighetsnivå som anges med ett intyg som utfärdats efter en säkerhetsutredning genom den fördragsslutande parts försorg som bett om besöket,
- d) den föreslagna tidpunkten för besöket och besökets längd,
- e) syftet med besöket och vilka frågor det är meningen att behandla under besöket samt nivån på säkerhetsklassificeringen av den information och det material som besöket avser,
- f) de verksamhetsutrymmen som besöket avser,
- g) om möjligt för- och efternamnen på de personer som tar emot besökaren,
- h) datum samt den nationella säkerhetsmyndighetens eller den behöriga säkerhetsmyndighetens underskrift och officiella stämpel.